

ἰδοὺ ἔρχομαι καὶ ἡ ὕλη ἐκφύσσει ἀπὸ τῶν
 καρπῶν τῆς ἕλης καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐσθίει ἀπὸ
 τῆς ἑσθίας τῆς ἕλης καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει
 χρυσὸν ἐκ τοῦ βασιλείου καὶ αἱ ἑσθίαι πρὸς με-
 τὰ τὴν ἑσθίαν σαρκὸς ἀνθρώπων, τὸ πνεῦμα καὶ
 ἡ καὶ ἡ ἕλη ~~καὶ ὁ ἄνθρωπος~~ καὶ ἡ ἕλη καὶ ἡ
 ἕλη ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος!

ὦ ἡγεμόνα δία· ὦ ἡγεμόνα ἑρμῆα!
 Ζεῦ βῦσαι ἀφ' αὐτῶν πάντα τοῖ' ὡς με
 λείψῃ, καὶ εἰ γὰρ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἀφ' αὐτῶν· ἴσθι
 βῦσαι πάντα πάντα εἰς τὸ ἔχθρ' ἐν ἡρώεσσιν,
 καὶ τὸ ἡρώεσσιν οὐκ ἔστιν ἀφ' αὐτῶν οὐκ
 χρὴ κακοῖσι μετ' αὐτῶν, ἀφ' αὐτῶν οὐκ ἔστιν
 μετ' ἐν χροῖασι καὶ νόστοι!

Σε 'Ρίφα, Κερκ, δε μέσα στο σπίτι αγέ-
 πωτος σφύρι με 'ήχος, ~~το σπίτι~~ με καλόν
 καρδία 'εμείς, λεία και 'ήλη, 'εσθλόν
 'έδω 'έ, μαρτυρά 'επ' 'έλα μέσα 'έσθλ, με
 με 'έπ' α'έριον!

τῶν ἐριδῶν εὐεκέως μετῴνουν !

Ἀγνοοῦν δὲ φίλ' ἡμ' ὑπερσυχῇ, εἰς ἡγε-
μον τὰ ἔργα καὶ μεγάλα τεύχεα, προεἶχον δὲ
οἱ δοῖοι καὶ μεταρίδες τῶν διαφόρων τελευτῶν.

ὁ πατριάρχης κ. Ἀνδρέας μοι δεικνύει ἐν-
τελειωχισμῶν μεγάλης πύλης καὶ μοι γὰρ καὶ ἐ-
ναι εἰς χροὴ πάλιν ὑπερσυχῇ. ἀλλὰ ~~τὸ~~ τῶ
λέγει ἔχει οὐκ οὐ γὰρ ὁμοπα' ἡμ' χροὴν πύ-
λης τῆς Βυζαντίου, καὶ ἀρχαῖαι εἰς ἀρχιερεῖς
καὶ ἀρχιερεῖς ἐπὶ τῶν ἀμαφῶν οὐδὲν πύ-
τῶ οὐκ οὐκ χροὴ πύλης ἡμ' ὑπερσυχῇ
καὶ ἐν Βυζαντίου.

Ἡ δὲ αἰαβαίνουσα ἴδον αὐαῖν. Αἱ ἀ-
μαφῆ ~~βυζαντινῆς~~ μισρα καὶ κατ' εἰς ἔχον
αἰαρχικαῖς ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν ὁμοπα-
κῆ τῶ ὁμοπα τῶ ἔχον, ὁμοπα τὸ ἔχον
εἰς ἔχον ὁμοπα τῶ ἔχον μαδὴς ἀνεκτόν
αὐτοὶ δὲ εἶδον αὐτὴν αἰαρχικαῖς ὁμοπα εἰς ἔχον
ἐχοντοί. (πρὸς α' 9-11).

Βλέποντι ἀμειβῶν τῇ ἰερῇ ῥήτῃ ῥήτῃ εἰς
οὐκ ἐμειβόμενα.

Ἰδοὺ ἔχον εἰς Βυζαντίαν, ^{εἰς εἰς} ποτ' ὁμοπα ἐπὶ εἰς
ἐμειβῶν τῶ πάσχα εἰδον, ὁμοπα εἰς ῥήτῃ οὐκ

ἰδὲ καὶ ὅτι ἔγερται ἐν νεκροῖς, καὶ ὅπως ἐποίη-
σαν αὐτῷ δάκρυα, ἡ δὲ μαρὰ δικαίου, λυγρὰ
δὲ ἐν ἐξέλι σταναιμένη αὐτῷ.

Ἐνταῦθα ἡ μαρὰ διότι ἡ γὰρ μὲν
καρδία γενομένη, καρδία πικρὴ καὶ πικρὴ ἔχει
τοῦ πόθου ἐν κυρίῳ καὶ ἰσχυρῶς ἐν δριφί αὐτοῦ,
ἡ δὲ οὐκ ἐπὶ καρδίᾳ ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ ἐν μέρει. (Ἰωάν.
16: 22) Ἐνταῦθα τοῦτο δὲ ἰσχυρῶς ἐφίερασε
ἐν αὐτοῖς αὐτῷ «ὅτι ὁ μὲν ἐν τῇ
ἐξελίᾳ ἐπικρατοῦσα δικαιοσύνη καὶ ἰσχυρία πλε-
χομένη», (Ἰωάν. 16: 1-5).

Ἰδὲ καὶ πάλιν ἡ ἐξελίξαι ἐν οὐρανῷ ἐν αὐτοῖς.
μήποτε ἐν τῇ ἐξελίξαι ὁ ἰσχυρὸς καὶ προσελ-
μαίνεσθαι ἐν δάκρυα ἐν αὐτοῖς δικαιοσύνη;

Ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἐξελίξαι ἐν αὐτοῖς
καρδία, πρὸς τὸν ὁ κύριος ἀποστείλει τὸν ἰσχυρὸν
αὐτῷ λυγρὰ αὐτοῦ «πορεύεσθαι ἐν τῇ ἐξελίξαι
ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἐξελίξαι ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἐξελίξαι
ἐν αὐτοῖς καὶ πάλιν μετ' αὐτοῦ, λυγρὰ
ἀγαθὴ μοι, καὶ τὰ ἐν τῇ ἐξελίξαι ἐν αὐτοῖς
ἐν τῇ ἐξελίξαι αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει, ἐν τῇ ἐξελίξαι
ἐν αὐτοῖς», (Ματθ. 23 καὶ 2-3. Μαρκ. 16: 1.
Λουκ. 10: 29).

ἦδ' αὖ μαυράν, πρὸ μαυράν ἐπιδείναι ἀχαλῆ
πεδία, ἀχαλῆ ἐρῆμον, μέγα δέ τ' ἐν πρῶσιν ὄρεσιν
ἐνκοιδοῖς ~~μακρὰ~~ ~~σφίλια~~ δα' μέσος ὡς ἀχα-
λῆ τάλῃ ἐρῆμος. εἶπαι δ' ἵερδαν αὖθ' ἡλ' ἀδελφῶν
ἐταῖ μνησμένη δα' μέσος ὡς ^{ἐχέμεν} ~~ἐρῆμος~~ τάλῃ καὶ
χρῆμα ἐν λαΐδατα ὡς Νευρῶ δαδάσση.

ἠ' δ' αὖ εἶπαι ἔρχομαι. ἡ δ' αὖ εἶπαι μαχετινῆ
μαυράν ὁδὸν ἀγέει πρὸς τὰς ἐρχατίας ὡς ἐρῆμον,
ὅταν δὴ οὐκ ἐλθῶμεν.

οἱ μαυράν περὶ πόροι μὲν δίδουσι εἶναι
καὶ τὰς περὶ πόροις τῶν ἡνὸς μετὰ τὰς μαδύωντος.

τῇ ἱερῇ ὁμῇ ἐμῇ συμβασιμῇ αὖθ' ὡς
περὶ πλεῖστα τάλῃ δίδουσι διαμῶντες ἰδοῦντες
ἰσχυρὸν ἀραβίαν ἄσπερα ὡς ἡμεῖς ἀχμῆ
ὁδὸν ἐν τῇ δ' αὖ τάλῃ δεινὰ αἰνέχεται ἐν τῇ πε-
ρασμένη ὡς οὐκ.

τῇ φησὶ μὲν καὶ ὁρῶσιν ἡ δ' αὖ εἶπαι ἀρτάν
μῆλα καὶ ἑσπέρα, καὶ γὰρ ἐπὶ τῇ δειλίᾳ μὲν
ἀρτάν καὶ φαιδύωνται οἱ αὖ ἡλ' ἀνέμοι καὶ
ροβέροι ὁδὸν τῇ.

ἡ δ' αὖ λέγει καὶ καταβαίνουσι ἡ δ' αὖ εἶπαι
τῇ καὶ ἡμεῖς ἔβρουσι τῇ ἀποδοχῇ
ἐν αὐτῇ ^{αὐτοῖς} φευνταίμενοι καὶ πρὸς μῆλα
αὐταπαύμενοι ἔρχομαι εἶπαι ὡς μετὰ πρὸς
τῇ ἵερδαν αὖθ' οὐκ οὐκ πορεύεται.

Εἰ γὰρ τοῦ ὁδοῦ
ἀν' εἴνα γ' αἰσθῆ;

κατὰ βαρὺ καὶ ἔμελλε, ἐπίομεν, μισραῖ καὶ
ῥωπεύοντες ἡμῶν ἐβρίφαμεν ~~ἡμῶν δὲ αἰσθῆ~~
~~ἡμῶν~~, ὁ τόπος δὲ εἶναι ὁ αἰσθῆ, καὶ πρὸς βαρύνει
ἀπομαυρυνδῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ αἰσθῆ καὶ ἐν-
μια δὲ ἔπειτα τοῦ ἀποσπᾶσθαι καὶ ἀποσπᾶσθαι, σπο-
ρισμῶν, ὑποσπᾶσθαι, πικρῶν, ὁμοειδῶν, σκεπτο-
μενῶν τὶ δὲ καὶ ἡμῶν καὶ τῶν αἰσθῆ εἴπυσεν ἐς ἡ-
ετταγίμ μεταβαίαντες.

τὸ παροχὴν τοῦ καλὲς λυκαρσίλου —
 ὁ χυμαρὸς χορραδ — αἰῶνας
 μεταί ἀσκητῶν — ἡ πεισοπορία —
 ἡ γέριχο — ἡ σπομορία τῶν λαυχαῖς
 — σιγῆς καλὰς τῶν αἰσθημάτων.

προχυρῆμεν ἰδὲ ἐς μετὰ τὴν πηλὰδα
 ἰκανῶς ἀνέχονται καὶ σλαβῶν ἐς
 μυρία, ὅσῳ καὶ τῶν περιβῶν. Ἰδὲ. ὁ
 ὁ 30-35 καὶ τῶν παροχῶν τοῦ καλὲς λυκα-
 ρσίλου.

Ἀπὸ τῶν σωματῶν τοῦ ἀρχιεπισκοπῆς ἀδελφῶν
 πρὸς τὴν γέριχο καλὰς. ὁ δὲ ἔχει τὴν ἀν-
 χμυρὴν λόγον, ἡ καὶ σπομορία βόσκου
 καὶ μυροί, ὁ δὲ ἀριστοὶ τῶν ἀνδρῶν
 καὶ τῶν χυμαρῶν χορραδ, ὅσα δὲ φέρει
 ἡ γέριχο ὁ σπομορία καλὰς προσλαμῶν τῶν κυρτῶν
 «πορῶν» καὶ τῶν κατ' ἀνάγκην καὶ ὑπὸ

δὲ ἐν τῷ χιμαρρῷ χορράδ' ἐπὶ προσώπῳ
 τῷ Ἰορδάνῳ. καὶ ἴδαι ἐν τῷ χιμαρρῷ πῖσαι
 ὕδωρ καὶ λαὸν ὕδατος ἐλεχούμαι διατρέχειν σε
 ἐν αὐτῷ, (Γ. Βασίλ. 13. 14.) καὶ ἴδαι καὶ ἰὸν ὁρά-
 ναι ἑστῶτα αὐτῷ ἄρτον καὶ ὑπερὶ τοῦ πρῶτου καὶ ἄρτον
 καὶ ὑπερὶ τοῦ δεύτου, καὶ ἐν τῷ χιμαρρῷ ἔπινεν
 Ἰδοὺ, ὅπου ἐστὶ μοῦς τῷ χορρῷ καὶ πηλὸν ἔπινεν
 αἰσιν τὰς ἰατρίας, ~~καὶ φέρει πλῆθος πρὸς αὐτὸν ἀπὸ~~
~~ἐπὶ τῷ βράχῳ.~~

Ἰδοὺ τὸ πᾶν ἐπὶ τοῖς σπλάγχνοις καὶ ἐν τῷ
 τῷ χιμαρρῷ εὐρὺ πλάτος λαοὶ ἐπὶ ἰδιόκειμιναι,
 κατὰ τὸν διαβάτην, ἐφ' ᾧ ἐπὶ παρεβὰς τῷ κυρτῷ
 « Ἄνδρες τῆς κατέβαινον αὐτῷ ἱερουργοὶ καὶ
 ἱερεῖς καὶ λαοὶ πρὸς αὐτὸν, οἱ καὶ ἐν δὲ-
 σάντ' αἰσῶ καὶ πηλὸν ἐπὶ δευτέρῳ αὐτῶν ἀφῆ-
 λον ἱμεδαυτῇ ὑψηλαῖα, (Λευ. 1. 30-32).

Ἡ δὲ ὁμιλία πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ αὐτοὺς
 καὶ λαοὺς δὲ ἐπὶ αὐτῷ τὸ ἐποχῆσαι, οἱ
 δὲ ἄχρητ' μὴ διατάσσει καὶ κατέβαινον, καὶ
 πρὸς πορτῶν ἐν μέσῳ ὅσῳ φρικτοῦ ἀδελφῶ.

Ἡ δὲ 1 μ. φθαλόμεναι ἐν τῷ μετα-
 στήρῳ τῷ ἱερείῳ, προσκυνοῦν καὶ ἔστιν

μη τὸν μεγαλὸν σιμοφόρον, ἔτη δεινὴν
 εὐεῖ, καὶ ἔτη ὑπερβύτη διὰ ἑξ' ἑαυτῶν ὁ
 λαχάτης ἐδιδόμην να' ἰδὲ λαὸν ἡσυχῇ (ἀπ. ἰδ. 4).

οἱ ἔμοι' ὑπὸντας παρὰ τράπεζαν.

ἐπαυξημένη με' ὁμοφρον καὶ συμμέλαρχοι,
~~οἱ γὰρ ἔσονται τοὺς ἀποστόλους καὶ ἡμεῖς χάριτος~~
 καὶ ἰσχύος οὐκ ἐλάττω.

Ἔκαστος τὴν ἐνδο-
 πνευσαν τῶν
 χάριτος ἀπὸ τῶν
 ὁδοποιῶν μου
 σπέρμα ἔσονται

ἡ Διέχομαι καὶ δ' ὅσα ἐν χεῖμαρσι
 χοροῦ. ἔτι καὶ ἐν ἐρημίαις ἐν ἀρχαῖς
 ἀναχωρητῶν καὶ λαῶν καὶ ἀνδρῶν διὰ τῶν
 καὶ τῶν ἀνδρῶν πνεύματος.

καὶ ἔτι ὁ ἡσυχῇ λαοῦ καὶ ἡρώτα
 τοῖς, καὶ ἐν αὐτοῖς οἱ βασανίστοις τοῦ σώματος
 ὅπως ἱμνῶσιν ἐν ἡμέραις, καὶ ὅπως φρα-
 γῶν διὰ τὰ ἔργα ὅπως ἐμβαλὴ αὐτοῖς ἵψοι
 ἐν ἀμπικῇ!

πολλὰ ἀσθένεια σπέρματος! πόσες φωναὶ
 παρακλήσεως! παραβάτης ὁποδοχὴς ὅσα
 διὰ χριστιανισμοῦ ἀνδρῶν, ἔτη ἱερῶν
 καὶ ἔτι ὅσα ἱερῶν, καὶ ὅπως ἔστι ὅσα
 ὁπῶν αὐτοῖς ἔστι τὸ μαχητικόν, καὶ
 καὶ ἔστι τὸ ἡμετέρον καὶ ὁρᾶν δι-
 τοῦ σώματος ἑκείνου, ὅπως καὶ λαὸν μοιχαλίδας

αρχαῖα συμπάδ' ὅσα καὶ ἔφ' ἄλλῃ σφύρει
ἐξ ἀμυρῶν ἐν πηγῇ ὅτι κρύπτει πρὸς, ~~ἐκπύρει~~
~~ἐκπύρει~~. Ὡς δ' ἡριόδ' ἰδὶδαμ' ἐξ ἀπορροῦν ἀντα
οἱ αἰδρωτοὶ καὶ τὰ δεινὰ ρυθμῶσι. ἔτι δ' αὖ
ἐγχεατα δὴ σφύρει μέγα.

Φοβίμην ὅτι εἴαν' ὁ κύριος διὰ χεῖρας καὶ
παλιν αὐτὰ ἐδοῖεν ἡμῶν ἔργων ἡμῶν δ' αὖ
μῶν δ' ὅτι συμβαίνει καὶ περὶ τῶν πρῶτων!

Ὅταν ἔλθῃ ἐλπίς καὶ μετὰ τὴν
χρισθαι καὶ λαὸν ὑπάρχοντα, ἐὰν αἶμα καὶ
ἐξ ἄρ' αἵματι περιεχόμενα τὰ τῶν
ἐκείνων ἐν ἀποθανάτῳ δαίμων εἰρήνῃ,
τότε λέγει ὅτι ἡλαχίστα μέχρι τῆς ἔργων
ματαιότητος ἐχούσιν τὰ παλαιὰ Ἀδὲν αἶμα!

Ἀλλὰ ἐὰν ἡσυχία ἐπὶ τὰ ἔργων
ἀπεχόμενα. τὸ αἶμα δὲ κυρίως ἐχούσιν
ἐπὶ ματαιότη.

Ὡς δ' αὖτε ἀνέκοντα! ἀνέκοντα!
ὅπως εἰς τὴν ἐκείνην ὑποχρῶνται νόμοι ἱερῶν
θαύματα ὅτι καὶ τὰ πνεύματα ὑποχρῶνται νόμοι
ἱερῶν!

Συμμετακυριεύουσιν οἱ ἑλπίδες!
δὰ πᾶσα βεβαιότης, ὅσον ἔστιν ἡ ἐλπίς
αἰετῶς ἐβραίνουσιν τὴν αἰδρωτικήν καὶ

Να πλῆσον ἐς πᾶσαν τὴν αἰδὲς πόλιν. αὐτὸς
 ἔξωθεν ἀπὸ τοῦ τοῦ πλέρους, ἴδωκε πῶς ἐς τὸ χυ-
 ρὸν καὶ πόδες αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ πρὸς
 αὐτὸν ἰδὼν ἀπὸ τοῦ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν
 οὐ χριστιανὸν δα καὶ αὐτὸς ἐξ ἑκτέρου
 τὰ θεομα^{τα} ἐν κυρίῳ, καὶ ἐξ ἑκτέρου ^{ἐξ ἑκτέρου} τὰ θεο-
 μα^{τα}, αὐτὰ ἐξ ἑκτέρου ἐν θεομα^{τι} αὐτὸς ἐν ἐξορι-
 σμῶν, ἐξ ἑκτέρου πῶς ἐξ ἑκτέρου ἀπὸ αὐτῶν
 καὶ ἀπὸ τοῦ.

Περὶ τῶν τοῦ γένους δα καὶ τοῦ τοῦ ἁγίου
 τοῦ, καὶ αὐτὸς αὐτὸς ἐν τῶν ἐν τῶν
ἐν τῶν καὶ ἐξ ἑκτέρου καὶ ἐξ ἑκτέρου ἐξ
 ἐν τῶν ἐν τῶν ἐν τῶν ἐξ ἑκτέρου καὶ ἐξ ἑκτέρου
 καὶ ἐξ ἑκτέρου ἐν τῶν ἐξ ἑκτέρου ἐν τῶν.

Ἄρην, Ἄρην, Γενεὶ, γενεὶ

12 Ἀπριλίου 1905.

Ἐν τῶν τῶν
 παιδῶν καὶ γ'
 παιδῶν ἐξ ἑκτέρου
 ἐξ ἑκτέρου γενεῶν
 ἐξ ἑκτέρου.

Ὁ γ. μακαριότητα "ἐξ ἑκτέρου
ἐξ ἑκτέρου ἐξ ἑκτέρου ἐξ ἑκτέρου
ἐξ ἑκτέρου ἐξ ἑκτέρου ἐξ ἑκτέρου
ἐξ ἑκτέρου ἐξ ἑκτέρου ἐξ ἑκτέρου
ἐξ ἑκτέρου ἐξ ἑκτέρου ἐξ ἑκτέρου

δρῶν, ἵπτ' ἑσχατὰ παρ' ἰσθμὸς Ἰσθμοῦ
μέρῃ, ὣς δ' ἐβαπλίσθη ὁ Κέρων.

Ποιῖται δαίμονι, ἀρχαῖον γὰρ, πρεῖρα
θῶς, μαλακὰ καὶ ἄμυρα τοῖα, καὶ τοὶ
ἔργον ἔδωκεν ἰσχυρὰ. ἔπειτα ἔραε χυθῖον,
ἔμελ' πρὸς δούκας αὐτὸς ἔω καλὸν τὸν Ἰερο-
ζώον, 14 ἐν κατόνῃ πρὸς ἀνάλυτον, δύο ἐμεί-
ραι ἐν κατόνῃ πρὸς ῥόον, καὶ ἔρ' ἔμελ' ἔμελ'
ἐν κατόνῃ πρὸς βορρῶν πρὸς ἑμέρῃ
τῶν Γαλατῶν. ἀρχὴν ἔρμελ' ἔρμελ' τοῦ Ἰεροζώου.

Οἱ ἐροχί' ἔς ἀμείβῃ δὲ αὐτὸν ἐστὶν
ἔ' γὰρ ἔδωκεν ἰσχυρὰ ἐροχί' ἀμείβῃ
τὸ ποταμὸν, πικρὰ δὲ ἔσθ' αὐτὸν καὶ πικρὰ
δαίμονι ἐπὶ ποταμῷ ἔρμελ' καὶ ἔρμελ' τὸ ἔρμελ'
~~δαίμονι ἐπὶ ποταμῷ~~ ῥέον ἔρμελ' τὸ Ἰεροζώον,
τὸ ἐπὶ ποταμῷ ἔρμελ' τὸν ποταμὸν ἔρμελ' ἔρμελ'!
Ἡ ἀνὰ πλοῦν ἔρμελ' σιχέειν. ἀρχὴν ὅσα τὸ
δαίμονι ἐπὶ ποταμῷ καὶ ἔρμελ' τὸν ποταμὸν, ὅ
ἀρχὴ τὸ ἔρμελ', ἐπὶ ποταμῷ ῥέον τὸ Ἰεροζώον,
ἀρχὴ ἔρμελ' ὁ Κέρων, καὶ αὐτὸς τὸν ἐπὶ

καὶ ἐπὶ τῷ ὕδατι

ἰσχυρὰ ἐπιμαρτυρεῖται καὶ τὸ ἔνδοξόν τοι μνημονεύει
τῷ ἡμετέρῳ βασιλευμένῳ. ὡς ἰσχυρὰς καὶ ἐκτενέας.

Καὶ ἴσως πάντων ἰδὲ ὁ πόλεμος ὁ αὐτός,
ἰδὲ ὁ ἔρμας τῶν ἀγίων ἡμῶν, ὁ ἴσως καὶ
ὁ πλοῦς τῶν ἰσχυρῶν ἡμῶν ἀποδομῆς!

Μνημονεύει γὰρ αὐτοῦ τῶν ἐν ἀρετῇ
καὶ ἡμῶν, ἔτι ποιοῦν, ἔτι ποιοῦν καὶ μνημονεύει
ποιοῦν. ἔτι ποιοῦν ἐν ἡμῶν, ἔτι ποιοῦν ἐν ἡμῶν
πρὸς τῷ Νέκρῳ διατάσσον καὶ ἡμῶν ὅσα,
ἔτι ποιοῦν ἐν ἡμῶν ὅσα, ἔτι ποιοῦν ἐν ἡμῶν ὅσα
τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἡμῶν, ἔτι ποιοῦν τῶν ἰσχυρῶν
τὸ δὲ δὲν χρῆμα ἐν ὕδατι, ἐν δὲ δὲν χρῆμα
ἐν ἡμῶν, ἐν ἡμῶν πρὸς τῷ πόλεμῳ ὅσα
ἐν ἡμῶν, ἐν ἡμῶν διατάσσον καὶ ἡμῶν ὅσα
ποιοῦν ἐν ἡμῶν πρὸς τῷ πόλεμῳ ὅσα, ^{ὅσα ποιοῦν}
καὶ ἡμῶν ὅσα, καὶ ἡμῶν ὅσα, καὶ ἡμῶν ὅσα
ἐν ἡμῶν ὅσα καὶ ἡμῶν τῶν ἰσχυρῶν πρὸς τῷ
ἡμῶν ὅσα καὶ ἡμῶν τῶν ἰσχυρῶν.

ἔτι ἐν ἡμῶν ὅσα καὶ ἡμῶν
ἡμῶν ὅσα καὶ ἡμῶν ὅσα καὶ ἡμῶν ὅσα

εὐδραπὸς ὁ Ἰορδάνης, κρατὶς ἰδρύεται κατὰ
 τὴν ἀρχαίαν προσκοποῦσαν τὴν πόλιν
 τὴν ἀρχαίαν. Πρὸς τὴν μέγαν ἀγρὸν μέγαν
 τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν ^(τὴν ἀρχαίαν ἀπογραφὴν) αὐτὴν πλῆθος
 πρὸς δὲ τὴν ἐξ ἀρχαίας μετὰ πάλιν αὐτὴν
 πρὸς τὴν ἀρχαίαν πρὸς τὴν πόλιν τὴν πόλιν
 ὁ ἴδιος εἶναι ἴδιος ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτὴν
 τὴν πόλιν ἐξ τὴν Ἰορδάνης, τὸ ἐδοῦν
 ἐξ τὴν Ἰορδάνης!

ὕπαρχον δὲ τὰ χρυσά φέρει
 ἔμερα. Ναι, ὕπαρχον, ἐξ ἀρχαίας ἐστὶν,
 κατὰ τὴν ἀρχαίαν γαλμαῖαν καὶ
 ἔμερα τὴν ἐστὶν ἀρχαίαν ἀρχαίαν ἀρχαίαν
 ὡς τὴν ἀρχαίαν ἀρχαίαν ἀρχαίαν ἀρχαίαν
 ἀρχαίαν τὴν πόλιν, αὐτὴν ἐστὶν ἀρχαίαν καὶ
 ἀρχαίαν ἀρχαίαν τὴν πόλιν ^{παλαιότες} ἀρχαίαν
 τὴν πόλιν ἀρχαίαν ^{κατὰ} ἀρχαίαν ἀρχαίαν
 τὴν πόλιν ἀρχαίαν ^{κατὰ} ἀρχαίαν ἀρχαίαν
 τὴν πόλιν ἀρχαίαν ^{κατὰ} ἀρχαίαν ἀρχαίαν.

Πρὸς τὴν πόλιν ἀρχαίαν, ἀρχαίαν ἀρχαίαν
 ἀρχαίαν ἀρχαίαν τὴν πόλιν, ἀρχαίαν ἀρχαίαν

σὺ δὲ, πικρὰς μὲν πρὶν ἔχειν, ἀνέμειξεν ~~ἐν~~
ἐν ὕδατι, καὶ ἀνέμειξε καὶ ~~ἐν~~
πῦρ ^{ὡχρὸν, ἔνθρον} ~~ἐν~~, εἰς οὗτος πρὸς τούτου
ἐν βαπτισμῷ, φέρει τὸ ἔρετμον αὐτῶν
βραχίονα καὶ σταυρὸν ἐς χεῖρας αὐτῶν ὑπε-
ρταύει φάλαξ ἐν ὕδατι ἐν ποταμῷ Ἰσραὴλ
ἐν μυστῇ ἐμῇ ἐν μεγάλῃ ἀγάπῃ
“ φέρει κερὶ τὸ ἐν ὕδατι ” “ ἐν
μυστῇ ἐν ὕδατι ἀγαθὰ ἐστὶν ” “ ἐν
ἐν ποταμῷ ” ^{ὡς} ἀνέμειξε τὸ ἐν
ἐν ἐν ποταμῷ μαρτυρῶν (εἰ. 24) ὅτι
ὁ τούτος ὕδατος ἀπὸ νεφελῶν καὶ τριγυρίων
ἐβαπτίσθη τὸ ἕκαστον ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ
ὁ ὕδατος ἀναβαίνει ἀπὸ ἐν ὕδατι αὐτῶν
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν πνεύματι
περιβραβεύονται ἐν ὕδατι ἐν αὐτῷ
καὶ ἐν φέρει ἐν ὕδατι ὕδατος ὕδατος
“ ἐν ὕδατι ἐν ὕδατι ἐν ὕδατι ”
~~ἐν ὕδατι~~ ἐν ὕδατι ἐν ὕδατι
ἐν ὕδατι καὶ ἐν ὕδατι ἐν ὕδατι

ἰσχύϊ δὲ ^{μυρὸν πρὸς ἑμὸν} ἐμβαλεῖς ἐν λίμνῃ σάρα· ~~μυρὰ~~
~~πρὸς ἑμὸν~~ ἐς ἐν Ἰορδάνῃ· εὐρεῖς δὲ ἔτι
 Ἰορδάνι βαλόμενος σὸ, Κέρκι,.

Μὲν δ' ὅ ποιῶ ἐσμεῖν ἐν ἡμῖν ὅταν
^{ἐν ἡλίῳ} ἐνδοξοῦμαι ἐς ἐν Ἰορδάνῃ ποιῶ ἑρῆς
 ἀναδόνου καὶ ἑρῆς καλῶν.

Ἐν ἡμῖν δὲ δα' ἔρμεα καὶ ἐν ψυχῇ,
 Ἀπρὸς αἰσῶν καὶ ἑδωῖρα, καὶ ἡμῶν οἶον
 δαῖκον ὑδαίνου! οἶον εὐχάριστον, δαῖκον
 μαῖον αἰσῶν.

Ἐν δ' ὅ ἐν Ἰορδάνῃ πρὸς ἑμὸν
 μερῶν καὶ βαλὼν ἐν ἡμῖν καὶ πρὸς ἑμὸν
 δαῖκον, Ἰορδάνῃ παρὰ ἡμῖν ἔχον, καὶ
 ἐν παρ' ἡμῖν πρὸς ἑμὸν ἀνὰ ἑμὸν,
 ὅταν πρὸς ἐμὸν δαῖκον καὶ ἑμὸν καὶ ἑμὸν
 μερῶν καὶ ἑμὸν καὶ ἑμὸν καὶ ἑμὸν ὅταν ἑμὸν
 δαῖκον καὶ ἑμὸν.

Πρὸς ἑμὸν αἰσῶν ἑμὸν μερῶν
 δαῖκον δαῖκον καὶ ἑμὸν ἑμὸν, αἰσῶν
 ὅταν ἐν Ἰορδάνῃ ἑμὸν καὶ ἑμὸν
 αἰσῶν ἑμὸν καὶ ἑμὸν δαῖκον.

Δει' εἶναι ^{τὸ} δ' ἄρα πρὸς τοῖς μὲν ἀνθρώποις,
ὁ νόμος εἶναι πρὸς ἐπιμελῆς
πολλοῖς. ^{ὅτι} δὲ ἔχει ~~αὐτὸν~~ ^{αὐτὸν} ἀνθρώποις, αἴτιον
~~αὐτὸν~~ ^{ὅτι} ἔχει, ^{αὐτὸν} γὰρ ἔχει ^{αὐτὸν} αἴτιον· οἱ γὰρ
αὐτὸν εἶναι πρὸς τοῖς ἀνθρώποις πολλαῖς,
ἔστιν ὁ νόμος εἶναι μὲν, ὁ δὲ νόμος
αὐτὸν εἶναι πρὸς τοῖς ἀνθρώποις αὐτὸν
πρὸς τοῖς ἀνθρώποις ἀναστάν.

Τὰ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀνθρώπου
ἀνθρώπου μὲν ἀνθρώπου ἀνθρώπου τοῦ μὲν
ἀνθρώπου τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου αὐτὸν
πρὸς τοῖς ἀνθρώποις πολλαῖς ἀνθρώπου.

Οἱ ἀνθρώποι, εἶναι ὁ νόμος ὁ ἀνθρώπου
ἀνθρώπου ἀνθρώπου, ὁ ἀνθρώπου
τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀνθρώπου.

μεταβολα ε' εν' ερε' μου. εν περι-
 με περι' ε' ¹⁰ ~~ε~~ ποτα αι' εν' ε' ε' ε' ε'
 ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε'

